

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS

ANTONIO TIZZANO

17 päivänä maaliskuuta 2005¹

1. Esillä olevassa asiassa Euroopan yhteisön komissio väittää Itävallan tasavallan rikko-
neen direktiivien 78/686/ETY ja 78/687/ETY
säännöksiä, joissa säädetään, että hammas-
lääkärintointa voivat harjoittaa ainoastaan ne
ammattihenkilöt, joilla on erityinen ham-
maslääketieteellinen koulutus, ja siitä, mil-
loin ja millä edellytyksin tätä tointa voivat
poikkeuksellisesti harjoittaa lääketieteellisen
koulutuksen suorittaneet ammattihenkilöt.

3. Esillä olevassa asiassa on kyse hammas-
lääkärintointa koskevista kahdesta direktii-
vistä: hammaslääkärin tutkintotodistusten,
todistusten ja muiden muodollista kelpoi-
suutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroi-
sesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä
sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoa-
misen vapauden tehokkaan käyttämisen hel-
pottamiseksi 25 päivänä heinäkuuta 1978
annetusta neuvoston direktiivistä 78/686/
ETY (jäljempänä tunnustamisdirektiivi)² ja
hammaslääkärintointa koskevien lakien, ase-
tusten ja hallinnollisten määräysten yhteen-
sovittamisesta 25 päivänä heinäkuuta 1978
annetusta neuvoston direktiivistä 78/687/

I Oikeussäännöt*Yhteisön oikeus*

2. Ammatinharjoittajien vapaata liikku-
vuutta edistääkseen neuvosto on vuosien
kuluessa antanut tiettyjen ammattien osalta
kaksi rinnakkaista direktiiviä: direktiivin,
jolla sovitetaan yhteen yksittäisissä jäsenval-
tioissa kyseisen ammatin harjoittamiselle
asetetut koulutusvaatimukset, ja direktiivin,
jolla säännellään tällaisen koulutuksen suo-
rittamisesta saatujen tutkintotodistusten vas-
tavuoroista tunnustamista.

2 — EYVL L 233, s. 1. Tunnustamisdirektiiviä on muutettu
seuraavasti: Lääkärin, yleissairanhoidosta vastaavan sairaan-
hoitajan, hammaslääkärin, eläinlääkärin ja kättilön tutkintoto-
distusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta
osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta
annettujen direktiivien 75/362/ETY, 77/452/ETY, 78/686/
ETY, 78/1026/ETY ja 80/154/ETY sekä lääkärin-, eläinlääkä-
rin- ja kättilöntointa koskevien lakien, asetusten ja hallinnol-
listen määräysten yhteensovittamisesta annettujen direktiivien
75/363/ETY, 78/1027/ETY ja 80/155/ETY muuttamisesta
30 päivänä lokakuuta 1989 annetulla neuvoston direktiivillä
89/594/ETY (EYVL L 341, s. 19); ammatillisten tutkintoto-
distusten tunnustamista koskevien direktiivien muuttamisesta
Saksan yhdistymisen vuoksi 4 päivänä joulukuuta 1990
annetulla neuvoston direktiivillä 90/658/ETY (EYVL L 353,
s. 73); ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevasta
yleisestä järjestelmästä annettujen neuvoston direktiivien
89/48/ETY ja 92/51/ETY sekä yleissairanhoidosta vastaavien
sairaanhoitajien, hammaslääkäreiden, eläinlääkäreiden, kät-
tilöiden, arkkitehtien, farmasian alan ja lääkäreiden toimintaa
koskevien neuvoston direktiivien 77/452/ETY, 77/453/ETY,
78/686/ETY, 78/687/ETY, 78/1026/ETY, 78/1027/ETY,
80/154/ETY, 80/155/ETY, 85/384/ETY, 85/432/ETY, 85/433/
ETY ja 93/16/ETY muuttamisesta 14 päivänä toukokuuta 2001
annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä
2001/19/EY (EYVL L 206, s. 1) ja Kreikan (EYVL 1979, L 291,
s. 17), Espanjan ja Portugalin (EYVL 1985, L 302, s. 23) ja
Itävallan, Suomen ja Ruotsin (EYVL 1994, C 241, s. 21)
liittymisehdoista tehdyillä asiakirjoilla.

1 — Alkuperäinen kieli: italia.

ETY (jäljempänä yhteensovittamisdirektiivi),³ sellaisina kuin ne ovat muutettuina Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisehdoista tehdyllä asiakirjalla.

Yhteensovittamisdirektiivi

4. Yhteensovittamisdirektiivin 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on vaadittava henkilöiltä, jotka ryhtyvät harjoittamaan hammaslääkärintointia tai harjoittavat sitä käyttäen jotakin [tunnustamis]direktiivin — 1 artiklassa mainittua nimikettä, että heillä on sanotun direktiivin liitteessä A tarkoitettu tutkintotodistus, todistus tai muu sellainen muodollista kelpoisuutta osoittava asiakirja, joka takaa, että asianomainen on koulutuksensa aikana hankkinut [kyseiset tiedot ja taidot]

— —

Koulutuksen tulee antaa kaikkien hampaiden, suun, leukojen ja niihin liittyvien kudosten poikkeavuuksien ja sairauksien ehkäisyyn, diagnosointiin ja hoitoon liittyvien tehtävien hoitamiseen tarvittavat taidot.

³ — EYVL L 233, s. 10 Koulutusdirektiivia on muutettu direktiivillä 2001/19 ja Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisehdoista tehdyllä asiakirjalla.

2. Tällaisen hammaslääketieteellisen koulutuksen tulee kokonaisuudessaan käsittää vähintään viisi vuotta täysipäiväistä teoreettista ja käytännöllistä opetusta yliopistossa, vastaavan tasoiseksi tunnustetussa tai yliopiston valvonnassa olevassa korkeampaa opetusta antavassa laitoksessa, ja sen tulee sisältää liitteessä mainitut oppiaineet.”

5. Sen 2 artiklan 1 kohdassa säädetään lisäksi seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että hammaslääketieteen erikoisalojen tutkintotodistuksen, todistuksen tai muun muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjan antamisen johtava koulutus:

a) edellyttää viiden vuoden täysipäiväisten teoreettisten ja käytännöllisten opintojen suorittamista hyväksytysti 1 artiklassa tarkoitettuna koulutusohjelman puitteissa — —”

6. Sen 6 artiklan ensimmäisessä alakohdassa säädetään vielä seuraavaa:

”[Tunnustamis]direktiivin 19, 19 a ja 19 b artiklan soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden katsotaan täyttävän 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyt vaatimukset.”

Tunnustamisdirektiivi

7. Tunnustamisdirektiivin 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tätä direktiiviä sovelletaan [yhteensovittamis]direktiivin 5 artiklassa määriteltyn hammaslääkärintoiimeen, jota harjoitetaan seuraavilla nimikkeillä:

— —

— Itävallassa: ammattinimike, jonka Itävallalta ilmoittaa jäsenvaltioille ja komissiolle 31 päivään joulukuuta 1998 mennessä;

— —”.

8. Sen 2 artiklassa säädetään vielä seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on tunnustettava sellaiset tutkintotodistukset, todistukset ja muut

muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat hammaslääketieteessä, jotka on annettu jäsenvaltioiden kansalaisille toisessa jäsenvaltiossa [yhteensovittamis]direktiivin 1 artiklan mukaisesti ja jotka on mainittu 3 artiklassa, siten, että [tunnustaminen] antaa jäsenvaltion alueella saman oikeuden hammaslääkärintoiimen aloittamiseen ja sen harjoittamiseen kuin jäsenvaltion itsensä antamat [tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat].”

9. Sen 19 b artiklassa säädetään nyt esillä olevan asian kannalta seuraavaa:

”Siitä ajankohdasta alkaen, jolloin Itävallan tasavalta toteuttaa tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet, jäsenvaltiot tunnustavat tämän direktiivin 1 artiklassa tarkoitetun toiminnan harjoittamiseksi ne lääketieteen tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, jotka Itävallassa on annettu yliopistolliset lääketieteen opinnot ennen 1 päivää tammikuuta 1994 aloittaneille henkilöille ja joiden liitteenä on Itävallan toimivaltaisten viranomaisten antama todistus, joka osoittaa, että nämä henkilöt ovat harjoittaneet Itävallassa [yhteensovittamis]direktiivin 5 artiklassa tarkoitettua toimintaa tosiasiallisesti, luvallisesti ja pääasiallisesti vähintään kolme peräkkäistä vuotta todistuksen antamista edeltävien viiden vuoden aikana ja että näillä henkilöillä on oikeus harjoittaa mainittua toimintaa samoin edellytyksin kuin tämän direktiivin liitteessä A tarkoitettujen tutkintotodistusten, todistusten tai muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen haltijoilla.

Edellä ensimmäisessä alakohdassa mainittua vaatimusta kolmen vuoden ammattikokemuksesta ei oteta huomioon, jos asianomaiset ovat suorittaneet vähintään kolmen vuoden opinnot, jotka toimivaltaiset viranomaiset todistavat [yhteensovittamis]direktiivin 1 artiklassa mainittuja opintoja vastaaviksi.”

10. Liitteessä A luetellaan vielä jäsenvaltioissa myönnettävien tutkintojen, todistusten ja muiden hammaslääkärin kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen perusteella saatujen nimikkeiden nimet.

Kansallinen oikeus

11. Ennen liittymistään Euroopan unioniin Itävallassa hammaslääkärintointa harjoitti kahteen sellaiseen eri ryhmään kuuluvia ammatinharjoittajia, joissa kummassakaan ei edellytetty yliopistotasoisesta hammaslääketieteellistä koulutusta.

— Dentist (hammaslääkäri) -nimikettä käyttävät ammattihenkilöt, jotka olivat suorittaneet kolmen vuoden mittaiset opinnot ei-yliopistotasoisessa instituutissa (31.12.1975 jälkeen tätä koulutusta ei ole enää voinut suorittaa), ja

— Fachärzte für Zahn-, Mund- und Kieferheilkunde (hammaslääketieteen eri-

koislääkärit, jäljempänä Fachärzte), jotka ovat suorittaneet yliopistotasoiset lääketieteelliset opinnot ja sitä täydentävät hammaslääketieteen erikoistumisopinnot.

12. Itävalta antoi liittyttyään Euroopan unioniin ja noudattaakseen yhteensovittamis- ja tunnustamisdirektiivin mukaisia velvoitteitaan kolme uutta säädöstä, joilla alaa koskeva lainsäädäntö järjestettiin kokonaan uudelleen: Ärztegesetz 1998,⁴ Novelle zum Dentistengesetz⁵ ja EWR-Ärzte-Qualifikationsnachweisverordnung.⁶

13. Näillä säädöksillä otettiin käyttöön muun muassa Zahnarzt-niminen ammattihenkilö (hammaslääkäri), joka, kuten yhteensovittamisdirektiivin 1 artiklassa edellytetään, saa oikeuden harjoittaa ja harjoittaa kyseistä ammattia suoritettuaan yliopistotason hammaslääketieteen koulutuksen.

14. Jo olemassa olevien ammattihenkilöiden osalta säädetään seuraavaa:

— Dentist-nimikettä käyttävät, jotka vielä harjoittavat ammattiaan, voivat saada ammattijärjestöltään tunnustamisdirek-

⁴ — BGBl. I 1998/169.

⁵ — BGBl. I 1999/45.

⁶ — BGBl. II 1999/57.

tiivin 19 b artiklassa tarkoitetun todistuksen ja jatkaa näin ammattinsa harjoittamista käyttäen nimikettä Zahnarzt tai Zahnarzt (Dentist) (Novelle zum Dentistengesetzin 4 §:n 3 momentti ja 6 §)

II Tosiseikat ja pääasian oikeudenkäynti

- Fachärzte-nimikettä käyttävät puolestaan jatkavat ammatinharjoittamista omalla nimikkeellään (Ärztgesetzin 17 ja 23 §).

15. Itävalta ilmoitti komissiolle 29.7.1999 muutetun lainsäädäntönsä mukaisesti, että tunnustamisdirektiivin 1 artiklassa tarkoitetut nimikkeet hammaslääkärin toimen harjoittamista varten ovat sen alueella Zahnarzt, Zahnarzt (Dentist) ja Facharzt.

16. Tämän ilmoituksen jälkeen Itävalta on muuttanut uudelleen lainsäädäntöään tällä alalla säätämällä, että Fachärzte-nimikkeellä toimivat voivat toiminnassaan käyttää joko tätä tai Zahnarzt-nimikettä (Ärztgesetzin, sellaisena kuin se on muutettuna Ärztgesetz-Novellella, 43 §:n 7 momentti⁷).

17. Tutkittuaan edellä mainitut säännökset komissio esitti epäilynsä niiden yhteensopiavuudesta yhteensovittamis- ja tunnustamisdirektiivin kanssa ja lähetti tämän johdosta 24.7.2000 päivämällään kirjeellä Itävallalle virallisen huomautuksen.

18. Tämän jälkeen se lähetti 18.7.2001 päivämällään kirjeellä Itävallalle perustellun lausunnon, jossa se vaati tätä jäsenvaltiota noudattamaan mainittujen direktiivien mukaisia velvoitteitaan kahden kuukauden määräajassa.

19. Koska komissio ei katsonut saaneensa haluamaansa selvitystä ja riittäviä vastauksia, se nosti 16.10.2003 kanteen, jossa se vaati, että yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että

- 1) koska Itävallan tasavalta on sallinut Dentistengesetzin (hammaslääkäreitä koskeva laki) 6 §:n ja 4 §:n 3 momentissa sen, että itävaltalaiset hammaslääkärit voivat harjoittaa toimintaansa "Zahnarzt" (hammaslääkäri)- ja "Zahnarzt (Dentist)" (hammaslääkäri) -nimikkeellä ja vedota [tunnustamis]direktiivin 19 b artiklan erityissääntelyyn [tunnustamis-] ja [yhteensovittamis]direktiivin sääntelyn soveltamiseksi, vaikka kyseiset hammaslääkärit eivät täytä yhteensovittamisdirektiivin 1 artiklassa säädettyjä vähimmäisedellytyksiä,

7 — BGBl. 2001/110.

Itävallan tasavalta ei ole noudattanut [yhteensovittamis]direktiivin 1, 2 ja 19 b artiklan ja [tunnustamis]direktiivin 1 artiklan mukaisia velvoitteitaan,

III Oikeudellinen arvio

Johdanto

ja

- 2) koska se on sallinut *Ärztegesetzin* (lääkäreitä koskeva laki) 17 ja 23 §:ssä sen, että hammas-, suu- ja leukakirurgiaan erikoistuneet itävaltalaiset lääkärit voivat jatkaa toimintansa harjoittamista "Fachärzte für Zahn-, Mund- und Kieferheilkunde" -nimikkeellä (hammas-, suu- ja leukakirurgiaan erikoistuneet lääkärit), ja koska se on vain osittain rinnastanut hammaslääkäreihin nämä erikoislääkärit, joilla on oikeus harjoittaa toimintaansa samoin edellytyksin kuin liitteessä A tarkoitettujen tutkintotodistusten, todistusten tai muuta muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen haltijoilla (hammaslääkärit),

20. Ennen niiden väitteiden käsittelyä, jotka komissio on kanteessaan esittänyt Itävaltaa vastaan, on syytä tarkastella kyseisistä direktiiveistä jäsenvaltioille syntyviä velvoitteita erityisesti siltä osin kuin kyse on hammaslääkärin toimien harjoittamisoikeuden varoamisesta yksinomaan tietyille ammattihenkilöille.

21. Yhteensovittamisdirektiivin 1 artiklan mukaan jäsenvaltioilla on velvollisuus varata oikeus harjoittaa kyseistä lääkärintoimintaa ainoastaan sellaisille henkilöille, joilla on tämän direktiivin vähimmäisvaatimukset täyttävä todistus yliopistotasoisin hammaslääketieteellisen koulutuksen suorittamisesta.

22. Koska ennen direktiivien antamista (tai ennen liittymistä Euroopan unioniin) joissakin jäsenvaltioissa hammaslääkärintoimintaa harjoittivat *lääkärit*, joilla ei ollut tällaista nimenomaista koulutusta, yhteisöjen lainsäätäjä lisäsi tunnustamisdirektiivin 19, 19 a ja 19 b artiklaan (joihin viitataan yhteensovittamisdirektiivin 6 artiklan 1 kohdassa) tätä koskevat poikkeussäännökset kyseisten *lääkäreiden* hyväksi. Tällaisia säännöksiä annet-

Itävallan tasavalta ei ole noudattanut [tunnustamis]direktiivin 1 ja 19 b artiklan mukaisia velvoitteitaan.⁸

8 – Epävirallinen käänös.

tiin muun muassa Italian, Espanjan ja juuri Itävallan osalta.⁹

23. Näiden säännösten ansiosta ne lääkärit, jotka jo harjoittivat hammaslääkärintointia, rinnastettiin niihin ammattihenkilöihin, jotka olivat suorittaneet uuden koulutuksen, mikä merkitsee sitä, että direktiivissä vahvistetuista edellytyksistä nämä voivat jatkaa ammattinsa harjoittamista siinä jäsenvaltioissa, josta he ovat peräisin, ja saada tutkintonsa tunnustettua muissa jäsenvaltioissa.

24. Kyse on siis selkeästi sellaisesta lainsäädännöstä, jolla poiketaan niistä yleisistä säännöistä, jotka vahvistetaan yhteensovittamisdirektiivissä. Alalla vakiintuneiden periaatteiden mukaan tällaista lainsäädäntöä on tulkittava suppeasti.¹⁰

25. Tämä merkitsee nyt esillä olevan asian kannalta sitä, että hammaslääkärintointia ei voi harjoittaa muu kuin sellainen ammattihenkilö, joka on mainittu yhteisön direktiiveissä, erityisesti yhteensovittamisdirektiivin 1 artiklassa, ja tähän artiklaan nimenomaisesti kohdistuvissa poikkeussäännöksissä.

26. Yhteisöjen tuomioistuin on juuri näiden periaatteiden mukaisesti todennut asiassa komissio vastaan Italia, 1.6.1995 antamassaan tuomiossa,¹¹ että kyseessä olevaa sääntelyä ei voida ulottaa muihin henkilöryhmiin kyseisen ammatin harjoittamisoikeuden antamiseksi *silloinkaan kun kyseistä ammattia harjoitetaan ainoastaan kansallisella alueella*. Yhteisöjen tuomioistuin vastasi Italialle, joka väitti, että poikkeusta voidaan laajentaa tähän viimeksi mainittuun tilanteeseen,¹² että jäsenvaltioilla ei ole oikeutta ”luoda sellaista hammaslääkäreiden ryhmää, joka ei vastaa yhtäkään mainituissa direktiiveissä määritellyistä ryhmistä” minkä vuoksi sitä ei voida Italian haluamalla tavalla laajentaa.¹³

27. Tämän selvennyksen jälkeen — jonka osalta saattoi aiemmin olla epävarmuutta — ei esillä olevassa asiassa ole osapuolten välillä enää mitään riidanalaista, koska Itävalta on myöntänyt, kuten jäljempänä esitetään, että komission väitteet ovat perusteltuja.

28. Komission väitteet perustuvat direktiivin yhden poikkeussäännöksen, eli sen 19 b ar-

9 — Laajentumisen jälkeen vastaavat säännökset on annettu Tšekin tasavallan ja Slovakian osalta (tutkintojen tunnustamisdirektiivin 19 c ja 19 d artikla).

10 — Asia 67/74, Bonsignore, tuomio 26.2.1975 (Kok. 1975, s. 297, Kok. Ep. II, s. 463); asia 77/82, Peskeloglou, tuomio 23.3.1983 (Kok. 1983, s. 1085) ja asia C-3/87, Agegate, tuomio 14.12.1989 (Kok. 1989, s. 4459).

11 — Asia C-40/93, komissio v. Italia, tuomio 1.6.1995 (Kok. 1995, s. I-1319).

12 — Ks. em. asia komissio v. Italia, tuomion 18 kohta.

13 — Ks. em. asia komissio v. Italia, tuomion 24 kohta. Ks. myös asia C-204/01, Klett, määräys 5.11.2002 (Kok. 2002, s. I-10007, 33 kohta) ja asia C-35/02, Vogel, määräys 17.10.2003 (Kok. 2003, s. I-12229, 28 kohta).

tiklan, tulkintaan. Tässä artiklassa säädetään seuraavaa:

"Siitä ajankohdasta alkaen, jolloin Itävallan tasavalta toteuttaa tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet, jäsenvaltiot tunnustavat tämän direktiivin 1 artiklassa tarkoitetun toiminnan harjoittamiseksi ne lääketieteen tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, jotka Itävallassa on annettu *yliopistolliset lääketieteen opinnot* ennen 1 päivää tammikuuta 1994 aloittaneille henkilöille ja joiden liitteenä on Itävallan toimivaltaisten viranomaisten antama *todistus*, joka osoittaa, että nämä henkilöt ovat harjoittaneet Itävallassa [yhteensovittamis]direktiivin 5 artiklassa tarkoitettua toimintaa tosiasiallisesti, luvallisesti ja pääasiallisesti vähintään kolme peräkkäistä vuotta todistuksen antamista edeltävien viiden vuoden aikana ja että näillä henkilöillä on oikeus harjoittaa mainittua toimintaa *samoin edellytyksin* kuin tämän direktiivin liitteessä A tarkoitettujen tutkintotodistusten, todistusten tai muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen haltijoilla.

Edellä ensimmäisessä alakohdassa mainittua vaatimusta kolmen vuoden ammattikokemuksesta ei oteta huomioon, jos asianomaiset ovat suorittaneet vähintään kolmen vuoden opinnot, jotka toimivaltaiset viranomaiset todistavat [yhteensovittamis]direktiivin 1 artiklassa mainittuja opintoja vastaaviksi." ¹⁴

¹⁴ -- Kursivointi tässä.

Dentist-nimikettä koskeva ensimmäinen väite

29. Komissio väittää ensiksi, että Itävalta on lainvastaisesti antanut Dentist-nimikettä toiminnassaan käyttäneille ammattihenkilöille oikeuden jatkaa hammaslääkärin toimien harjoittamista Zahnarzt- tai Zahnarzt (Dentist)-nimikkeellä.

30. Komissio on tässä yhteydessä viitannut perustellusti siihen, että toimintaansa edelleen Dentist-nimikkeellä harjoittavat ammattihenkilöt eivät ole suorittaneet yliopistotason opintoja eivätkä näin täyty yhteensovittamisdirektiivin 1 artiklassa säädettyjä koulutuksen vähimmäisvaatimuksia. Näillä henkilöillä ei myöskään ole lääkärin tutkintoa, eivätkä he näin voi vedota tunnustamisdirektiivin 19 b artiklaan.

31. Antamalla Dentist-nimikettä käyttäneille ammattihenkilöille oikeuden jatkaa toimintansa harjoittamista, Itävalta on pitänyt yllä kansallisessa oikeusjärjestyksessään "sellaista hammaslääkäreiden ryhmää, joka ei vastaa yhtäkään mainituissa direktiiveissä määritellyistä ryhmistä".

32. Itävalta on myöntänyt tämän väitteen olevan perusteltu.

33. Tästä syystä ja ottaen huomioon mitä edellä 25 ja 26 kohdassa on todettu komission ensimmäinen väite on hyväksyttävä.

kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen haltijoilla” eli henkilöillä, joilla on todistus, joka osoittaa yhteensovittamisdirektiivissä tarkoitettun hammaslääketieteellisen koulutuksen suorittamista (eli Zahnärzte-nimikettä käyttävät henkilöt), jotta Fachärzte-nimikettä käyttävät voisivat harjoittaa hammaslääkärintointia ja saada tutkintonimikkeensä tunnustettua muissa jäsenvaltioissa.

Fachärzte-nimikettä koskeva toinen väite

34. Toiseksi komissio väittää, että Itävalta on lainvastaisesti antanut Fachärzte-nimikettä (hammaslääketieteen erikoislääkärit) käyttäville ammattihenkilöille, jotka kuuluvat 19 b artiklan poikkeussäännön alaan, oikeuden jatkaa hammaslääkärintöimen harjoittamista Zahnarzt-nimikkeellä.

37. Jotta direktiiviä todella noudatettaisiin ja annettaisiin oikeata vastaava todistus, Itävallan lainsäädännössä pitäisi hammaslääkärintöimen harjoittamisen edellytysten olla samat Fachärzte-nimikettä ja Zahnärzte-nimikettä käyttäville. Näihin edellytyksiin kuuluu välttämättä se, että kyseistä ammattia harjoitetaan samalla nimikkeellä.

35. Kuten komissio on todennut ja Itävalta tämän tunnustanut, se, että tämäkin väite on perusteltu, voidaan johtaa 19 b artiklan sanamuodonmukaisesta ja teleologisesta tulkinnasta.

36. Kyseisen säännöksen sanamuodon perusteella Itävallan on komission mukaan myönnettävä Fachärzte-nimikettä käyttäville todistus, josta käy ilmi muun muassa, että ”näillä henkilöillä on oikeus harjoittaa mainittua toimintaa *samoin edellytyksin* kuin liitteessä A tarkoitettujen tutkintotodistusten, todistusten tai muiden muodollista

38. Kuten komissio on todennut, sen lisäksi, että yhden nimikkeen velvoite voidaan johtaa 19 b artiklasta, on velvoite nyt käsiteltävänä olevien direktiivien päämäärän, eli sen mukainen, että hammaslääkärin ja lääkärin ammatit *selvästi* erotetaan toisistaan.¹⁵

15 — Asia C-202/99, komissio v. Italia, tuomio 29.11.2001 (Kok. 2001, s. I-9319, 51 kohta) ja em. asia Vogel, tuomion 31 kohta. Kursivointi tässä.

39. Tällä tavoin kaikkien hammaslääkärin-
tointa harjoittavien itävaltalaisen ammatti-
henkilöiden on harjoitettava toimintaansa
käyttäen samaa (eli Zahnarzt-hammaslääkä-
rin) nimikettä, eli nimikettä, jossa ei millään
tavoin viitata, Facharzt-nimikkeestä (ham-
maslääketieteen erikoislääkäri) poiketen, lää-
kärin-toimen harjoittamiseen ja joka on näin
paljon selvempi ja jonka avulla voidaan
välittömästi erottaa, kuka harjoittaa kyseessä
olevaa ammattia.

40. Tämän perusteella ehdotan, että komis-
sion toinenkin väite hyväksytään.

IV Oikeudenkäyntikulut

41. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyk-
sen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosai-
nen, joka häviää asian, veloitetaan korvaa-
maan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on
sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut
oikeudenkäyntikulujen korvaamista ja Itäval-
lan tasavalta on hävinnyt asian, viimeksi
mainittu on veloitettava korvaamaan oikeu-
denkäyntikulut.

V Ratkaisuehdotus

42. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin toteaa
seuraavaa:

- 1) Itävallan tasavalta ei ole noudattanut 25.7.1978 annettujen, neuvoston
direktiivin 78/686/ETY 1 ja 19 b artiklan ja neuvoston direktiivin 78/687/ETY
1 artiklan mukaisia veloitteitaan, koska se on Dentistengesetzin (hammaslää-
käreitä koskeva laki) 6 §:n ja 4 §:n 3 momentilla sallinut sen, että itävaltalaiset

hammaslääkärit (Dentist) voivat harjoittaa toimintaansa Zahnarzt- ja Zahnarzt (Dentist) -nimikkeillä ja vedota neuvoston direktiivin 78/686/ETY 19 b artiklassa säädettyyn poikkeukseen, vaikka nämä nimikkeet eivät täytä neuvoston direktiivin 78/687/ETY 1 artiklassa neuvoston direktiivien 78/686/ETY ja 78/687/ETY soveltamiselle asetettuja vähimmäisedellytyksiä.

- 2) Itävallan tasavalta ei ole noudattanut 25.7.1978 annetun neuvoston direktiivin 78/686/ETY 19 b artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on Ärztegesetzin (lääkäreitä koskeva laki) 17 ja 23 §:llä sallinut itävaltalaisen Fachärzte für Zahn-, Mund- und Kieferheilkunde -nimikettä (hammaslääketieteen erikoislääkärit) käyttävien jatkavan hammaslääkärin toimien harjoittamista tällä nimikkeellä ja koska se on vain osittain rinnastanut hammaslääkäreihin nämä erikoislääkärit, joilla on oikeus harjoittaa toimintaansa samoin edellytyksin kuin liitteessä A tarkoitettujen tutkintotodistusten, todistusten tai muuta muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen haltijoilla (hammaslääkärit).
- 3) Itävallan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.